

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V soboto dné 26. marca 1887 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delnic uloženih in premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se razpisuje nov

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na soboto dné 16. aprila 1887

ob 6. uri zvečer

v prostorih „Narodne Tiskarne“

z istim, za občni zbor dné 26. marca 1887 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočnih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Od upravnega odbora.

Častiti volilci!

V malo dneh bode te volili.

Stvar je resna, kajti državni poslanci imajo kot člani postavodavnega zbora v največjem delu v rokah Vašo blaginjo in Vaše gorje.

Mnogobrojne skušnje poslednjih 25 let so Vas že davno poučile, da se mora več zahtevati od kandidata za tako važen mandat nego nekoliko fraz o liberalnem mišljenju in nekaterih grdih napadov na duhovščino ali proti Slovincem, živečim mej Vami. Preverili ste se že davno, ker bivate mej Slovenci, če tudi se v nekaterih listih in na javnih krajih očita laž, hinavstvo in izdajstvo slednjemu, ki se javno priznava za Slovence in javno deluje, da so vsa ta sumničenja izmišljena samo zategadelj, da bi Vas nahujskali proti Slovincem in Vaše oči kolikor mogoče odvrnili od Vaših pravih koristij. Mari je prav, da se seje sovraštvo mej avstrijske narodnosti? Mari li to koristi avstrijskim narodom, ali pa našemu cesarstvu?

Hodijo mari državni poslanci zategadelj v

državni zbor, da žalijo in zatirajo avstrijske narode in jim škodujejo?

Gotovo ne?

Ako se Čeh in Slovenec zatira in peha v uboštvo ali se ovira njegovo blagostanje, trpe tudi Nemci in druge avstrijske narodnosti, ker hira trgovina in promet z revnimi prebivalci in pojema njih davčna zmožnost, ter se zaradi tega morajo drugim državljanom nakladati večja bremena, da se izostane pokrije; — in narobe! — avstrijska država bode le tedaj močna in spoštovana, ako bode skrbela z enako ljubeznijo za duševno in gmotno blagostanje vseh njenih narodov.

Vse avstrijske narodnosti stoje verno in složno okrog prestola našega vzvišenega vladarja in oni, ki propovedujejo sovraštvo in zatiranje jednega naroda proti družemu in skušajo vzbuditi in podpirati nevoljo in srd proti vladi in državi, delajo vedoma ali nevedoma na propad in razpad Avstrije.

Saj so se dobili mej poslanci nemškega kluba možje, ki so javno se potegovali za carinsko zvezo z Nemčijo — in vender ve vsakdo, da bi popolnem uničili našo obrtnijo, kolikor jo imamo, ako jej še vzamemo carinsko varstvo, to tem gotovejše, ker nemško inozemstvo svoje blago vsled sklenjenih kartelnih pogodb s skoro vsemi železnicami ceneje prevaža po Avstriji nego mi naše blago po naših domačih železnicah.

Saj se še sedaj, ko imamo vender nekaj carinskega varstva, kolonijalno blago, ribe itd. iz daljnega Hamburga ravno tako ceno, če ne ceneje, privažajo kakor iz bližnjega domačega pristanišča, Trsta.

Mari hočemo še dragi čas tratiti z mejsebojnimi prepiri. Mari naj se Nemci še vedno utičjo v vzgojo slovenskih in čeških otrok in v sodnji jezik v taci okrajih, kjer bivajo Slovani, tedaj v stvari, ki jim neso nič mari, dočim se Čehi in Slovenci ne brigajo za to, kako se vzgajajo nemški otroci.

Že pred dvema letoma je dober avstrijski rodoljub baron Königswarter, trd Nemec, na javnem mnogobrojno obiskovanem shodu na Dunaji poudarjal v nemalo osupnenje mnogih odličnih poslušalcev, da naše glavne železnice, ki le veletrgovcem dovoljujejo znižanje tarifov po potu refakcije, škodujejo malim obrtnikom in rokodelcem, ker radi neprimer-

nih tarifov ovirajo razpošiljanje njih izdelkov v daljne kraje. Ta stvar je še bolj pomisleka vredna nego slabo carinsko varstvo in zategadelj on ne more odobravati programa nemško-narodne stranke, ki se drži le svojega strankarskega stališča in ne pomisli, kako nalogo ima vsak državni poslanec v gospodarskem in državnem oziru.

Častiti volilci, mari nema baron Königswarter v vsakem oziru prav.

Kaj so storili poslanci nemškega kluba poslednji čas, odkar je Taaffejevo ministerstvo na krmilu?

Krič o zatiranju Nemcev in napadajo ministerstvo brez vsacega uzroka, z dolgimi debatami ovirajo postavodajno delovanje, kakor je mogoče ter sejejo sovraštvo proti družim narodnostim, — z jedno besedo, ničesar njim ne ugaja, kar stori vlada, sami pa ne stavijo nikakih pozitivnih predlogov v pospeševanje blagostanja narodov. Vas opozarjamo le na to, da je sedanja večina državnega zbora z zakonom z 28. maja 1881 odpravila svobodo oduševstva, katero so bili uveli nemški nacionalci, ko so bili na krmilu, in katera je dopuščala velikemu kapitalu izkoriščevati bedo manj premožnih prebivalcev. Z zakonom iz 25. maja 1883 je pa sedanja vlada preprečila, da dolžniki, katerim se ima prodati dražbenim potom posestvo, ne bodo uničevali in pustošili svojih posestev nikomur v korist, s čimer se je dosedaj uničilo toliko bivališč in napravilo na milijone škode, in ravno tako je s posebnim zakonom omejila zvita izročevanja imetja nesolidnih dolžnikov in tako povzdignila že močno propali kredit in pospešila trgovino in promet. Tudi je sedanja vlada poddržala marsikako železnico in takoj uvela nižje tarife. Ko bi sedanja vlada s pomočjo sedanje večine državnega zbora ne bila družega storila, kakor uvela omenjene zakone, bi že zaslužila podporo vsacega avstrijskega rodoljuba; toda storila je še veliko več. Sedanje ministerstvo je, odkar je prišlo na krmilo, izjavljalo, da je avstrijsko ministerstvo, vlada za vse narode, in si prizadeva uvesti enakopravnost vseh narodov in poravnati narodnostna nasprotja, ki so se mnogokrat le umetno ustvarila — da pri tem ne pritiska Nemcev, dokazuje najbolje to, da vlado podpira mnogo nemških poslancev, in to ne le domoljubni nemški konservativci, ampak tudi v največ slučajih

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Tretje poglavje.

(Dalje.)

Kaj ni bilo nič, da tekom deseterih dolgih let Sabijino enolično življenje ni nahajalo drugih sprememb nego malostne in mučne skrbi, katere so jej nje zavisnost in njeni mali dohodki nakladali? Kaj ni bilo nič, da jo je v vsej tej dobi samovoljna nje mati, po smrti svojega moža popolnoma neomejena, neprestano hudo skušala? Kaj ni bilo nič, vse nje napenjanje in vse nje žrtve neso naše pohvalne besede, ko se jej je vsako zanemarjenje ali opuščenje očitalo, kot bi bila še popolni otrok? Kaj ni bilo nič, da je mati bahava darila nje bogatega brata in nje bogastva napihnene sestre vedno neprimerno hvalisala, za nje služnost se pa še zmenila ni? Kaj ni bilo nič, da si je stara gospa zaradi bogastva in

blagostanja teh srečnejših sorodnikov srečo voščila, o Sabiji pa je le malokdaj govorila, da ne bi je bila grajala in v nasprotje stavila?

In osamljeno nje srce ni nahajalo počitka v priprosti veri in otroškem zaupanju na vsemogočnega Boga. Kdo bi se po takem čudil, da je nje srce oledenelo? Kdo se bi čudil, da je nazadnje postajala neobčutljiva, nezaupna, zamlčljiva in mrzla? Pila je iz kaj grenke čaše in žolec jej je srce prešinil.

To srce pa ni bilo popolnoma neobčutno; njegova občutnost še ni bila popolnoma uničena. Še je bila mala zelenica v puščavi, mal izvor življenja in upanja v pustinji. Bil je jedini izvor, a ta izvor bil je toli globok in toli močen, da bi bil vse oživil; kajti na svetu je bilo bitje, čegar sreča je Sabijo močno zanimala. In to bitje bila je Mabel.

Čudno dovolj, da se je ta ljubezen do otroka njenega brata tako tesno ujemala z detinskim spoštovanjem, katero se je v Sabijinem značaju najbolj odlikovalo in katerega tudi dolgoletna krivica uničiti ni mogla. Resnica je bila, da je bil otrok po stari materi Vaughan imenovan, kar jej je na pr-

vem mestu izbujalo in pridobivalo Sabijinjo ljubezen. To, vsaj dozdevalo se jej je, jo trdnjeje sklepa z nje rodovino ter jo odteguje vsem novošegnim krogom nje matere, katere je Sabija nekoliko spoštovala, nekoliko pa čutila. Razen tega so jo nje otročja leta in nje šolsko življenje popolnoma odtegovala rodovinskim zavezam in predsodkom, tako da se je neomožena teta nadejala, da bode vsaj nekoliko ljubezni od mlade devojke pridobila.

Tudi neso že omenjeni občasni pohodi pri starej materi nikakor zmanjševali nje močne udanosti do Mabele. Pri teh je bila popolnem skrbni teti izročena ter je večinoma le v nje družbi živela, zlasti zadnja leta, ko Henrik svoje sestre ni več spremljeval. Sabija se je celo veselila te skrbi, ki je tekom celega leta bila nje jedino delo ljubezni, ter se je radovala družbe, ki je nje toli dolgočasno življenje vsaj nekoliko razveseljevala; in vse to je z vsakim poletjem nje srce bolj in bolj pridobivalo živemu otroku nje brata.

In Mabel ni nikdar zamudila to ljubezen primerno ceniti ter jo z ljubeznijo vračati. Res se je pri svojih pohodih večkrat dolgočasila ter se želela

veliko število članov nemško-avstrijskega kluba. Samo tako imenovana nemško-narodna stranka, stranka, katere pripada nemški klub državnega zbora, bila je neproduktivna ter je slepo gojila sovraštvo proti družim narodom, proti vladi in s tem tudi proti državi, njeni samostojnosti in njeni veljavi. Nasledek temu je bil, da je mej njenimi pristasi, ker neso imeli nobenega oživljajočega programa, nastal prepir in razpor ter jih je 17 izstopilo iz nemškega kluba, gospod dr. Rihard Foregger, ki je pripadal temu krajnemu klubu in vedno krajnej stranki, je celo odložil svoj državno-zborski mandat. Mi se ne bomo prepirali o tem, če je to res storil iz zasobnih in osebnih nagibov, kakor trdijo Dunajski nemški listi, ne da bi bil dosedaj kdo temu oporekal. — Naj bode kakor koli, dr. Rihard Foregger stoji zopet pred Vami brez oživljajočega in plodonosnega programa, s samo zgoraj označenimi in že obrabljenimi frazami v ustih. Celih 13 let, kar je poslanec, nismo zapazili, da bi bil kaj storil, kar bi bilo pospeševalo ali pospeševati utegnilo blaginjo avstrijskega cesarstva in njega prebivalcev ali vsaj Nemcev samih, opazili smo pa, da si ni mogel dosedaj pridobiti zaupanja Dunajskega prebivalstva, mej katerim živi.

Vsled novih plodonosnih idej, katerih hujskati niti s tororizmom niti z obrekovanjem neso mogli odstraniti, se je že več nezavisnih nemških mož izreklo, da je jim že zoperno hujskanje in sovraštvo proti Slovincem in da mora bodoči državni poslanec domoljubno in zares v avstrijskem zmislu postopati ter se pred vsem baviti z gospodarskimi in državno-pravnimi zadevami, tako da že lahko mirno trdimo, da bode skoro minul čas hujskanju in prizadevanju, zatirati Slovence, ki se potegujejo za človeka dostojen svoj obstanek in razširjenje občne omike. Apostolji, ki propovedujejo Veliko- in Vsonemčijo, predstavili se bodo kmalu v stalni pokoj. Minuli so za zmiraj časi, ko je strankarsko ministerstvo moglo v roke dobiti državno krmilo in tirati samo nemško, ali pa samo slovanško politiko, kajti prodrlo je prepričanje, da samo ministerstvo nad strankami, tedaj avstrijsko ministerstvo more objektivno, pravično in uspešno voditi osodo naše države. Naša država mej Nemčijo, Rusijo in Italijo mora biti avstrijska, kakor je Švica mej Francijo, Italijo in Nemčijo švicarska. Švica je najboljši dokaz, da razne narodnosti lahko mirno vkupe žive v jednej državi.

S tem programom, katerega nismo mi iznašli, nego kateri v Avstriji od dne do dne z elementarno prodira, po katerem so se ravnali tudi dosedaj Slovenci živeči mej vami, stopamo pred Vas. Vsak izmej Vas, to smo si zagotovljeni, ga iz vsega srca odobrava. Častiti volilci, poprimite se tega programa, in pobijajte Foreggerja, katerega program je še nadaljno razširjanje sovraštva in nestrpnosti ter le razrušuje.

Proti dr. Foreggerju napovedal je c. kr. sodnji pristav

dr. Karol Gelingsheim

samostojno kandidato. Zaupniki narodne stranke so pretresli njegov program in potem sklenili podpirati njegovo kandidato; kajti pokazal je že v svojem poklici, da je obema narodnostima jednako, brez ozira jednako pravičen. On je tedaj pravi mož,

nazaj k součenkam, kajti stare gospe Vaughanove hiša ponujala je mladini le malo veselja. Kljub temu pa je Sabija z največjo zadovoljnostjo zapazila, da je bila primerno mesto v ljubečem srci svoje bratčine našla. To srečno prepričanje utrjevalo se je tudi, da Mabel kot dorasla devica v nje družbi ni nahajala le zadovoljnosti, ampak celo posebno veselje. O nje hvaležnosti in ljubezni so jej nadalje pričali marsikateri listi, marsikateri besede in marsikatera znamenja ljubečega spomina. Kako globoko so one besede Sabiji v srce segale, kako radostna je one liste zopet in zopet čitala, in s kako ljubeznijo in prisrčnostjo je ona darilca shranjevala, tega Mabel pač ni vedela. Tudi ni slutila, da ta prisrčna ljubezen do nje je jedino zeleno mesto v osamljenem pustem srci, tako da je to srce lahko premenila v popolno puščavo ali pa mu je kot duhteči cvetki zalivala in je razvijala.

Kako lahko se temu udaja. Res se tega še ni zavedala, ko je z napeto paznostjo poslušala povest polno nesrečnih dogodkov, a nje lepo živo obličje pri svitu trpočnega ognja v levi očitno kaže nje toplo sočutje za pripovedovalko!

ki bode podpiral vlado v njenem prizadevanji, spoznameti pripravljajo se narodnosti.

Obračal bode posebno pozornost narodno-gospodarskim zadevam, posebno pa potegoval se za zadostno varstvo domačega dela.

Sodržavljani, ki kakor vsak želite gospodarsko krepko, na zunanjo nezavisno in močno Avstrijo brez vseh narodnostnih preprirov, pridite **15. aprila 1887.** polnoštevilno k volitvi in zjedinjeni dajte svoje glasove priporočenemu kandidatu.

V Celji 22. marca 1887.

Slovenski volilni odbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. marca.

Velikonočne počitnice državnega zbora začno se v četrtek. Do tedaj bode budgetni odsek končal svoje delo in po veliki noči se začne budgetna debata. Gospodarska zbornica začne danes posvetovanje o bančni predlogi.

Ogerskeje zbornice poslancev se je predložilo v četrtek poročilo regnikolarne deputacije o ogersko-hrvatskih zadevah. Dr. Maks Falk je priporočal, da bi zbornica dosti ne pretresovala poročila, ker pogajanja neso bila uspešna. Ogerska regnikolarna deputacija je Hrvatom privolila, kolikor se strinja z dostojnostjo ogerske države. Meje ogerskih državnih interesov pa niti za las ni prestopila. Poslanec Helfy pa misli, da je ogerska regnikolarna deputacija veliko preveč privolila Hrvatom. Na grbihi skupnih uradov bi se moral uvesti poleg hrvatskega tudi madjarski napis. Ko je še govorilo nekaj govornikov in je ministerski predsednik zagovarjal poročilo regnikolarne deputacije, se je slednje vzelo na znanje. Vsa obravnava je pa dovolj jasno kazala, da Hrvatje nemojavo pravice pričakovati od Madjarov.

Vnanje države.

Kakor poročajo razni listi, poteče bodoči mesec čas, za kateri se je bila sklenila **trocarska zveza**. Govori se tudi, da so se že začela pogajanja mej Nemčijo, Avstrijo in Rusijo zaradi podaljšanja trocarske zveze. Po poročilih angleških listov je namen trocarske zvezi delovati proti raznim revolucionarnim gibanjem, in Rusija nekda posebno želi, da se hitro zveza ponovi, zlasti poslednji napad na carja je Rusijo preveril, da morajo konservativne vlasti vzajemno si prizadevati, da zaprečijo daljno razširjenje anarhizma in nihilizma. Nemčija je baje pripravljena brez vseh ugovorov ponoviti zvezo z Rusijo, drugače pa Avstrija. Dunajska vlada nekda zahteva, da se Rusija na Balkanu ne bode več posluževala ustaj v svoje namene, kajti dokler bode Rusija le doma skušala zatreti revolucionarna gibanja, drugod ja pa podpirala, trocarska zveza svojega namena ne bode dosegla. Te vesti angleških listov se nam ne zde verodostojne, ker na Dunaji pač ravno tako dobro vedo, kakor v Peterburgu, da Rusija ni zakrivila sedanjih nenormalnih odnosov na Balkanu, ampak Anglija, ki je pregovorila pustolovca Battenberžana, da je uprizoril Plodivski prevrat. Vse, kar je poslednji čas hudega zadelo bolgarski narod, je le posledica tega prevrata. Katkov, ki ima še vedno velik upliv pri ruskem dvoru, se je pa izrazil proti dopisniku francoskega lista „Figaro“, da Rusija ne želi več ponoviti trocarske zveze. Ta zveza je sedaj mrtva in se nikdar več oživila ne bode. Bismarck se zastoni prizadeva, da bi razdrli simpatije ruskega carja do Francije, če tudi se celo zarot poslužuje v svoj namen. Ko bi Francija energičneje postopala v bolgarskem vprašanji, bi Rusija z njo sklenila alijanco. Rusija ceni Boulangerja in Saussiera, ker sta zmožna

brzdati anarhizem. Car ljubi mogočno Francijo in nikakor ne bode pustil, da bi jo Nemci ponižali. Republikanska vladovina nikakor ne ovira sporazumenje mej Rusijo in Francijo. Car je v prvej vrsti domoljub. Rusija želi Franciji pomagati. Francozom ni treba dopuščati, da bi le Bismarck zapovedoval, kajti če se poprimajo energične politike, se bode evropski položaj hitro zanje ugodno zasukal. Zveza mej Nemčijo, Avstrijo in Italijo itak ne bode dolgo več trajala, Anglija bode pa v kratkem imela dovolj opraviti z Rusijo.

Bolgarski ministarski predsednik Radoslavov in regent Živkov potujeta po deželi, da organizirata odbore, kateri bodo zasledovali in ovajali zarotnike. Drugače si vlada ne upa več ohraniti reda. Poročila iz Sofije vedó sedaj mnogo povedati, kako ja slovesno povsod narod pozdravlja. Da takim poročilom ni dosti verjeti, dobro vemo. Kakor je „Agence Havas“ izvedela, je v Plevni, Vidinu in Kaprivštici buknil ustanek. Sicer pa še treba počakati, če se ta vest potrdi. — V Bolgariji se močno agituje za novo izvolitev princa Battenberga knezom. V Sofiji vladajoči mogotci mislijo, da bi sedaj nobena vlast razen Rusije ne ugovarjala njega izvolitvi, poslednja bi se pa tudi zadovoljila s takim papirnatim protestom. Bog ve, če ne delajo računa brez krčmarja. Pariški dopisnik „Kreuzzeitung“ je poizvedel, da je francosko ministerstvo vnanjih zadev tudi dobilo taka poročila, iz katerih se da sklepati, da bode zopet voljen Battenberžan. Francoski diplomati nekda že preudarjajo, kake posledice bode imelo, če bodo Bolgari res izvolili ruskega nasprotnika knezom. Sicer se pa sedaj tudi govori, da je tudi švedski princ Oskar kandidat za bolgarski prestol. Ž njim bi bila nekda Anglija pred vsem zadovoljna. — Cankovci so se izjavili proti Rizi beju, da ne bodo priznali nobenega posojila, katerega bode najelo regentstvo ako pridejo na krmilo. Če je to res, se bode dotična angleška banka pač še dobro premislila, predno bode kaj posodila bolgarske vladi v sedanjem negotovem položaji. — Kako veliki neredi so bili v Dubnici pri volitvah, je najbolje pokazala sodnijska obravnava, zaradi umora vladnih kandidatov. Zatoženih je bilo 74 oseb, in obsojenih jih je 5 na smrt, 30 v petnajstletno ječo, 8 so jih osvobodili, drugim so pa prisodili manjše kazni. Naravno je, da Rusija ne more priznati volitev, pri katerih so bili tako velikanski neredi.

Katkov je v svojem listu jako hudo kritikoval in pobijal izjavo „Praviteljstvenega Vjestnika“, da nemški generalni konzul v Sofiji dobro zastopa ruske koristi. Hkratu je pa Katkov grajal tudi sploh vodstvo vnanje politike. Giers je zaradi tega šel k carju in zahteval, da se Katkov zaradi njegovega postopanja pokara, če ne, bode pa on odstopil. Vsled tega so „Moskovskija Vjedomosti“ dobile opomin, da ne smejo več tako napadati Nemčije in vodstva ruske vnanje politike.

„Nord“ odločno dementuje vest, da Rusija in Francija nameravata skleniti zvezo. Mir se bode ohranil, misli „Nord“, toda Evropa bode ostala velika vojašnica, ko se je na novo pozlatila nemško-avstrijsko italijanska zveza. Rusija želi, da se ohrani ravnotežje v Evropi. Francija ne misli začeti vojne, Anglija pa ima dovolj opraviti z notranjimi zadevami.

Francoska vlada želi, da se finančnemu ministru dovolijo pred veliko nočjo dodatni krediti, rešitev zakona o dohodninskem davku se pa vladi ne zdi nujna. Ko bi zbornica finančnemu ministru ne hotela privoliti dodatnih kreditov, bode odstopilo ministerstvo.

V poslednjem **italijanskem** ministarskem совету so naznanili vsi ministri Depretisu, da so pripravljeni odstopiti. Vsled tega začel se je ministerski predsednik pogajati z raznimi osebami, bi li hotele ustopiti v ministerstvo. „Italie“ trdi, da bode Crispi ustopil v ministerstvo in da bode novo ministerstvo tako-le sestavljeno: Depretis, predsedstvo; Crispi, notranje zadeve; Robilant, vnanje zadeve;

Četrto poglavje.

Svet se pred njo smije — njegovega nestanovitnega pogleda,
Ona skusila še ni; nje steza vidi se vesela,
S cveticami in solčnim svitom, in glas hvale,
Je vedno veseli klicavec njene poti.

Minule so skoro tri ure. Gospica Sabija je bila prav podrobno povedala vse svoje zadnje dogodke, in pogosto se je spominjala tudi bolj oddaljenih; kar so se pri starej gospe jela očitno kazati znamenja velike utrujenosti. Mabel je bila tudi nekoliko upehana, vendar ni mislila iti spat, preden bi bila Henrika videla. Milujé teto, ki je bila že parkrat jela kimati, nasvetovala je, naj bi pozvonila ter povprašala, ali plin vrh stopnjic gori in potem šla tja gori. Pri sebi je bila sklenila vrniti se v čitalnico in počakati Henrika, ko hitro bi teto v nje sobo spremila ter se prepričala, da je z vsem potrebnim preskrbljena. O tem jej vendar nič ni povedala, ko je bila Sabija pritegnila nje prvemu nasvetu, ustala je Mabel, da bi poklicala strežnico.

Isti trenotek je zazvonil hišni zvonec. In Mabel, ki je težko pričakovala Henrika, zaslišala je radosten smeh in razne kaj žive in glasne ženske glasove. Drugi trenotek je kar brez ovinkov v sobo stopilo več gospij v pisanih plaščih in popolni večerni opravi; temu se je Mabel močno čudila, teti pa je to izbujalo nezadovoljnost, ker so jej te nepričakovane in neljube obiskovalke precej pregnale vso zaspianost.

Na prvi pogled se je Mabel videla vsa začudenjena in zmočena; a nje lice se je kmalu radosti svetilo, ko je gospo Leroyevo zopet izpoznala; ta je bila spredaj v družbi ter je smehljajoč se zmešljaj, katero je bil nje nepričakovani dohod pozvonil, svojo mlado sestro najbolj ljubko in najbolj prisrčno pozdravila. Potem se je obrnila k teti, ki se je na naslonjači kaj trdo držala, ljubko in ne-skrbno dotaknila se koncev nje prstov ter je ob jednom nekako zaničljivo in ostro nje obleko in nje postavu pogledovala.

(Dalje prih.)

Bertole-Viale, vojno; Magliani, finance; Grimaldi, javna dela; Zanardelli, pravosodje; Brin, pomorstvo; Branka, poljedelstvo. Tudi „Fanfulla“ je izvedela, da bode najbrž Crispi poklican v ministerstvo, drugi listi pa temu oporekajo.

Domače stvari.

— (Dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski.) Danes volil je III. razred. Ker se nasprotna stranka še vedno drži svoje pasivnosti, udeležba ni bila ogromna, vendar pa živahneja nego lani. Volit je prišlo 97 volilcev (lani 68) in izvoljeni so gg.: Dolenc Oroslov, svečar in hišni posestnik, s 93, Noll Srečko, kleparski mojster, z 92, Tomšič Ivan, učitelj na vadbici, z 92, Valentinčič Ignacij, zastopnik zavarovalnice in hišni posestnik, z 91 in Železnikar Ivan, urednik, z 91 glasovi.

— (Glasbena Matica.) V slednjem času pristopili so znani rodoljubje: I. Kotnik, V. Rohrmann in O. Dolenc v Ljubljani kot ustanovniki h „Glasbeni Matici“. Vivant sequentes!

— (XXII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) boče v sredo 13. aprila 1887. leta ob 4. uri popoldne v dvorani Ljubljanske čitalnice. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov govor. 2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarja do 31. decembra 1886. leta. 3. Volitev treh društvenikov, katerim je v zmislu §. 9 a) društvenih pravil presojati in potrjevati odbore letne račune o novčnem gospodarstvu. 4. Proračun za l. 1888. (Računski sklep in proračun sta gg. društvenikom v društveni pisarni na ogled in jim bosta pri velikem zboru tiskana na razpolaganje.) 5. Letno poročilo o odboru delovanju v dobi od 1. aprila 1886. do 31. marca 1887. leta. 6. Posamezni nasveti, predlogi, želje in resolucije. 7. Dopolnilna volitev odbornikov. Vsled smrti, odpovedi ali pa žreba imajo letos izstopiti iz odbora gg.: † Erjavec Franc, Hribar Ivan, Hubad Franc, Kržič Anton, Levec Fr., Marušič Andrej, † Rajč Božidar, Robič Luka, Senekovič Andrej in Wiesthaler Franc, skupaj 10. V odboru pa še ostanejo gg.: Cigale Matej, dr. Dolenc Hinko, Einspieler Andrej, Grasselli Peter, Gregorčič Simon, dr. Jarc Anton, Kaspret Anton, Kermavner Valentin, Kersnik Janko, dr. Lampe Fr., Majeiger Ivan, Marn Josip, Pleteršnik Maks, dr. Polukar Josip, Praprotnik Andrej, Raič Ant., Stegnar Feliks, Svetec Luka, Šuklje Franc, Šuman Josip, dr. Šust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Ivan, Vavru Ivan, Vilhar Ivan, Vodusek Matej, Zupančič Anton, Zupančič Vilibald, dr. Zupanec Jarnej in Žolgar Mihael, skupaj 30. — Vsaj 16 odbornikov mora po §. 12. društvenih pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. — Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka) se uštevajo tudi volilni listki tistih društvenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom, tako da ni suma zaradi kake prevare.

V Ljubljani dne 28. marca 1887.

Predsednik: Josip Marn. Odbornik in blagajnik: Ivan Vilhar.

— (Nadvojvoda Viljem), generalni nadzornik topništva, pripeljal se je danes jutraj ob 5. uri 7. min. s kurirnim vlakom v Ljubljano in se ustavil v hotelu „Elefant“. Dopoludne odpeljal se je v Kamnik ogledavat državno tovarno za smodnik. Danes proti večeru vrne se iz Kamnika in si jutri ogleda tukajšnje topničarsko vojaštvo. Jutri popoldne bode pri nadvojvodi Viljemu obed, h kateremu so povabljeni tukajšnji vojaški in civilni dostojanstveniki.

— (Javno predavanje.) Včeraj dopoldne ob 11. uri predaval je g. profesor Ivan Šubic v redutni dvorani o vodi, njenih svojstvih, o nje pomenu za človeško zdravje, o lastnostih zdrave pitne vode, o vodnjakih Ljubljanskih, o važnosti, dolgotrajnosti in troških raznih vodovodov in o nameravanem vodovodu za mesto Ljubljansko, oziroma ob obeh alternativnih progah iz Podvodja in s polja Ljubljanskega. V prostem, jedno uro trajajočem govoru razpravljal je g. profesor zanimivo stvarino jako mi-kavno in popularno, pokazal se je izvrstnega govornika, ki zna v poslušalcih vzbuditi zanimanje za stvar. Svoje predavanje pojasnjeval je z izbornim risanjem na tablo. Občinstvo je sledilo z izredno pazljivostjo govoru in govornika uaposled odlikovalo z jako živahnim priznanjem. Od mnogih strani naprošeni, izražamo tu željo, da bi gospod

profesor svoje izvrstno predavanje v kakem listu objavil.

— (Slovensko gledališče.) Na korist režiserju dramatičnega društva g. Ignaciju Borštniku predstavljala se je včeraj „Zmešnjava na zmešnjavo“, burka v 5 dejanjih, katero je iz nemščine preložil J. Cimperman. Občinstvo je pri tej priliki pokazalo, da dobro pozna g. Borštnika zasluge za slovenski oder. Prišlo je v tolikem številu, da je prostora primankovalo in odlikovalo je beneficijanta z venci, z moralnim in gmotnim priznanjem, da sme g. Borštnik z včerajšnjo benefico biti zadovoljen. Veliko število in burno odobravanje občinstva uplivalo je vidno na igralce, igra vršila se je tako gladko in hitro, da se ne spominamo jednake predstave. Ulogo graščaka Borovskega predstavljal je g. Borštnik s tolikim humorjem, da smehu in veselosti ni bilo konca. Jednako izborni so igrali gospodičine Zvonarjeva (Drágana), Mat. Nigrinova (Borovska), Giz. Nigrinova (Gvozdenka), gg. Kocelj (major Borovski), Danilo (Dobrič) in Slavko (Selicour). Predstava bila je v vseh delih tako jednotna in dobra, da si je na tesnem čitalničnem odru boljše skoro misliti ne moremo in da sme vsakdo z domače Talije napredkom in le-pim razvojem biti zadovoljen.

— (Občni zbor denarne obrtniške pomočne družbe Ljubljanske) z omejenim poročtvom vršil se je včeraj pod predsedstvom vodje g. I. N. Horaka ob navzočnosti nad 40 članov. Kot komisar za preuredbo društvenih pravil bil je navzoč c. kr. notar Gogola. Društveni vodja g. I. N. Horak opomni v svojem nagovoru, da je stanje društveno še dovolj ugodno, a da le preveliki davki, katere naklada c. kr. finančno ravnateljstvo, ovirajo družbe prosep. Druga popolnem jednaka društva v Gradci, Mariboru, Opavi itd., katera so posnela svoja pravila po Ljubljanski obrtni pomočni družbi, in imajo dosti večji promet, ne plačujejo niti tretjine toliko davka, kakor Ljubljanska obrtna pomočna družba. Občni zbor je že lani 9. maja sklenil preurediti pravila tako, da bi bila jednaka in na istem stališču kakor družbe, katerim je državna postava zagotovila olajšavo pri plačevanju dohodninskega davka. A c. kr. deželna kot trgovinska sodnija vrnila je pravila vodstvu nepotrjena in to samo zaradi tega, ker ni bilo povabilo k občenemu zboru proglašeno v uradnem listu „Laibacher Zeitung“ osem dni pred občnim zborom, ampak dva ali tri dni pozneje. Društveni vodja g. Horak potem imenuje overovateljema zapisnika občnega zbora gg. J. Borovsky in Lud. Widmayer, kot skrutinatorje volilnih listov pa gg.: Maks Benda, Elija Predovič in Fran Breskvar. Knjigovodja g. Fran Bradaška poroča potem v glavnih potezah o društvenem poslovnem delovanju za l. 1886. Dne 1. januarja 1886 štel je društvo 260 udov. Novo jih je pristopilo 16, vkupe jih je bilo 276. Izstopilo je 15 udov, torej jih je ostalo koncem leta 1886 261. Denarnega prometa je bilo v dohodkih in stroških 358.219 gld. 83 kr. Opravnega prometa pa že 541.376 gld. Glavna bilanca kaže, da so znašala posojila društvenikom 130.266 gld. 15 kr., deleži udov 14.737 gld. 16 kr., rezervni zaklad razen društvene nezadolžene hiše v Židovskih ulicah še 6697 gld. 70 kr. Čistega dobička je 200 gld. 77 kr. V imenu pregledovalnega odseka poroča gospod Ivan Zor, da je isti vse glavne in področne knjige natanko pregledal, isto tako vse menice, katere brani društvo, in da je našel vse v najboljšem redu, torej nasvetuje, da se računski sklep za l. 1886 odobri in se dovoli društvenemu vodstvu absolutorij, kar zbor jednoglasno odobri. V ravnateljstvo izvolijo se z veliko večino gg.: Ferdo Bilina, Fran Geba, Janez Mathian in Jakob Naglas. V pregledovalni odsek gg.: Josip Geba, Ivan Zitterer in Ivan Zor. Sklene se potem po nasvetu društvenega vodstva, katerega utemeljuje društveni vodja gosp. J. N. Horak, preuredba pravil v zmislu sklepa lanskega občnega zbora. Zbor jednoglasno pri-trdi. Na predlog vodje J. N. Horaka dovoli se iz rezervnega zaklada za dobrodelne namene: Društvu katoliških rokodelskih pomočnikov za zgradbo lastne hiše 50 gld.; za podporo ubožanih udov Ljubljanskih obrtnikov 30 gld.; za „Narodno šolo“ 10 gld. in za podporo obrtnih učencev v katoliškem rokodelskem društvu 10 gld. Gospod Zupančič potem vpraša, zakaj se ne priobčujejo, kakor prejšnja leta, izkazi, koliko ima vsaki društvenik uložene glavnice z obresti vred. Društveni vodja odvrne, da

je vsakemu na razpolaganje, dopoldne in popoldne, pogledati v društvene knjige, v koliko je narasel njegov delež. Nobeno obrtno pomočno društvo ne priobčuje enakih izkazov, jedino le kranjska branilnica. Od društvenih deležev dobivajo društveniki obresti po 5%, od ulog po 4½%. Za posojila pa se jemlje 6%, in se morajo s tem poravnati vsi stroški, tudi koleki za menice. Potem se zborovanje sklene.

— (Črnovojnikov) v Ljubljanskem okrajnem glavarstvu je po sedaj dovršeni štetvi 8936. Pač veliko število!

— (Ušel je) zadnji petek iz deželne bolnice Tržaški postopač Natale Vanino, ki je bil na Žabjaku v preiskavi zaradi hudodelstva tatvine, a so ga bili zaradi bolezni oddali iz zapore v deželno bolnico. Popihal jo je Vanino kar v bolnišni obleki, le klobuk je vzel seboj. Na Vrhniki so ga žandarmi ujeli in v soboto v Ljubljani izročili zopet na Žabjak.

— (Nečlovešk oče.) Od sv. Jurija ob Taboru se nam piše: Kajzar Simon Sirk je že dlje časa svojega petletnega sinka strašno pretepal in bil tudi zaradi tega že dvakrat od sodnije kaznovan. Pred nekimi dnevi pa ga je zopet tako hudo pretepel s „knefro“ in okovano peto svojega škornja, da je otroče vsled prizadetih mu brezštevilnih ran umrlo. Otrok bil je tako nečloveško pobit, da na celem životu ni bilo najti toliko zdrave kože, da bi se na njo mogla dlan položiti; in kjer se je pri raztelesenji z nožem urezalo, povsod se je videla podpluta kri. — Zverinski oče, katerega so že žandarmi odvedli v zapor, pretepal je tudi svojo soprogo tako hudo, da jej je roko zlomil. Sirk sicer zasluženej kazni ne bode ušel, ali nam se zdi, da vsaka še tako ostra obsodba bode za njegovo zverinsko početje premajhna.

— (Iz Rovt:) 13. dan t. m. šel je Martin Albreht (vulgo Žgančar, gost) z Rovt na Vrhniko po opravkih. Do danes 26. dan t. m. ga še ni domov in tudi nihče tod okolu ne ve povedati, da bi ga bil kje po 13. dnevu videl. Sumi se, da spi mož nekje nad Vrhniko nevzdravno spanje. Gotovo je revež vsled „žganja“ v snegu ostal. Ker je bil sneg tako velik do danes, ga ni bilo moči tja okolu iskat iti.

— (Z Vrhnike:) Dne 31. t. m. dopoldne ob 9. uri se vrši na Vrhniki prostovoljna prodaja v zapuščino g. dekana Martina Šlibarja spadajočega premakljivega premoženja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. marca. Cesar podelil ministarskemu predsedniku grofu Taaffeju veliki križ Štefanovega reda, finančnemu ministru Dunajevskemu veliki križ Leopoldovega reda, naučnemu ministru Gautschu red železne krone prve vrste. — V pravdi anarhistov 13 obtožencev obsojenih na jednoletno težko ječo, jeden oproščen.

Peterburg 28. marca. Na udanosti odreso Peterburškega vseučilišča odgovoril car: Vseučilišče naj svojo udanost kaže v dejanji, ne pa samo na papirji.

Madrid 27. marca. Preteklo noč so zaprli več osob, ker so na sumu, da so sno-vale zaroto proti regentstvu. Tudi v Barceloni, Valenciji, Seville, Valladolidu in v Cadixu so zaprli več osob zaradi republikanskih pojavov in zaplenili več puntarskih, vojakom namenjenih pozivov. Po zadnjih brzobjavkah v provincijah vse mirno. Vlada je prepričana, da se ne bode nič resnega prigodilo.

Vabilo.

Č. gg. udje kmetijske podružnice se uljudno vabijo k

rednemu občnemu zboru

v četrtek dne 31. marca 1887 ob 2. popoldne v čitalnični dvorani, pri katerem se bodo razpravljale sledeče točke:

1. Poročilo o delovanju podružnice.
2. Poročilo o stanju blagajnice.
3. Poročilo odseka glede osnove hranilnice oziroma založnice.
4. Poročilo o zboljšanju kmetijstva na Kranjskem.
5. Poročilo o filokseri.
6. Volitev novega odbora.

Rudolfovo 23. marca 1887.

Dr. A. Poznik,
načelnik podružnice.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (192—1)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto 13 gld. — kr.
„ pol leta 6 „ 50 „
„ četrt leta 3 „ 30 „
„ jeden mesec 1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gld. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tujci:

27. marca.

Pri **Stommu**: Freund z Dunaja — Urbach iz Prage. — Herit iz Kočevja. — Grof Apraxin iz Budimpešte. — Fritsche z Dunaja. — Buchta iz Radovljice. — Hönigsberg iz Zagreba.

Pri **Malski**: Ces. vis. nadvojvoda Viljem z Dunaja. — Weis iz Trsta. — Wucherer z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

23. marca: Ana Svetlin, de'avčeva hči, 3 leta, Poljanska cesta št. 58, za božjastjo. — Marija Volbank, gostija, 82 let, Kravja dolina št. 11, za razširjenjem pluć.

24. marca: Helena Buriš, gostija, 79 let, Kravja dolina št. 11, za oslabiljenjem. — Marija Zgajnar, kajzarjeva žena, 50 let, Illova št. 17, za jetiko. — Ana Okorn, krojačeva hči, 2 leti, Rožne ulice št. 3, za jetiko.

25. marca: Andrej Grablovec, delavec, 71 let, Krakovski ulice št. 27, za mrtvoudom. — Anton Božič, zasebni uradnik, 32 let, Breg št. 14, za spridenjem mozga.

26. marca: Marija Vilman, sirota, 8 let, Poljanska cesta št. 30, za jetiko.

V deželnej bolnici:

21. marca: Fran Škrjanec, delavec, 64 let, za slabostjo.

23. marca: Jakob Plut, delavec, 46 let, za jetiko.

24. marca: Marija Mervis, gostija, 65 let, za oslabiljenjem.

25. marca: Gašper Eržen, slikar, 36 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26 marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, bktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	— 5
Rež,	5 20	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 74	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 55	Telečje	— 54
Koruz,	5 20	Svinjsko	— 66
Krompir,	2 85	Koštunovo	— 36
Loča,	12 —	Pišanec	— 75
Grah,	10 —	Golob	— 20
Fizol,	12 —	Seno, 100 kilo	2 85
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 85
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	6 50
Speh frišen,	— 60	„ mehka,	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. marca.	7. zjutraj	732.47 mm.	1.8° C	sl. zah.	obl.	
	2. pop.	731.05 mm.	7.8° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.55 mm.	5.0° C	sl. szh.	obl.	
27. marca.	7. zjutraj	736.79 mm.	1.2° C	sl. zah.	jas.	
	2. pop.	736.10 mm.	10.2° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.45 mm.	3.6° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 4.9° in 5.0°, za 0.5° in 0.8° nad pod normalom.

Razglas.

Naznanja se, da se bode v **Kranjski gori** novo dovo-ljeni sejem za živino in blago vsako leto **prvi torek po ve-liki noči** vršil. Ako bi bil dotični dan praznik, je sejem v prvi sledeči delavnik.

Prvi sejem bode 12. aprila 1887.

Županstvo občine Kranjska gora,

dné 25. marca 1887.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

дне 28. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 80.70	—	gld. 80.70
Srebrna renta	81.75	—	81.80
Zlata renta	113.45	—	113.50
5% marena renta	97.10	—	97.40
Akcije narodne banke	884. —	—	886. —
Kreditne akcije	284.10	—	284.10
London	127.80	—	127.70
Srebro	—	—	—
Napol.	10.12 1/2	—	10.12
C. kr. cekini	6.02	—	6.02
Nemške marke	62.70	—	62.75
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	126 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	50
Ogerska zlata renta 4%	101	35	—
Ogerska papirna renta 5%	88	55	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. obē. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	10	—
Kreditne srečke	100 gld.	176	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—	—

Bogu Vsegamogočnemu se je dopalo, da nas je zapustil na brezumno žalost naš iskreno ljub-ljeni oče

TOMAŽ NAGLIČ,

župan in blagajnik bralnega društva,

po dolgej mučnej bolezni, v 54. letu svoje staro-sti, 20. t. m.

Ranjki bodi priporočen v pobožen spomin.

Žiri, dné 25. marca 1887.

(199)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izrekam vsem sorodni-kom, prijateljem in znancem za skazano sočutje in tolažbo mej boleznijo in ob smrti mojega ne-pozabljivega očeta, gospoda

JANEZA VALENČIČA,

posestnika,

Jednako se zahvalujem preiskreno prečastiti duhovščini, gospodom uradnikom, sorodnikom, prijateljem in znancem, da so se mrtvaškega spre-veda v tolikem številu udeležili ter tako mojemu prerano umrelemu očetu skazali poslednjo čast.

Priporočam ga vsem v blag spomin.

V Trnovem, dné 26. suša 1887.

(200)

Ivan Valenčič,
sin.

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani.

(184—5)

Lep travnik,

ki meri 6 oral, ležč na „Pasjem brodu“ blizu Glinio pri Ljubljani, proda se z lepim, še novim vezanim ko-zolcem ali „tribo“ vred iz proste roke po ugodni ceni. Proda se ga tudi samo 4 orala skupaj.

Bolj natanko se izve v Florijanskih ulicah hiš. št. 33 v Ljubljani.

(191—1)

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljše in najgostejše zdravilo. V sled obilnega ogljenokislila, natrona, lithiona je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v žolodci, me-hurji, ledvicah, zlati žili, bramo-ri, brahuru, zlatenici, železdenih bo-leznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.

Zaloga: F. Plantz v Ljubljani, P. Bollinger via gopta v Tratu, A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumpf, lekar v Beljaku, — v Celji in Mariboru v vsaki specerijski trgovini.

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priporoča svoja zelo vspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

V mojem založništvu je ravnokar izšlo:

Prst božji

ali

izgledi božjih kazni, oziroma slučaji, ki niso slučaji.

I. zvezek.

Cena 20 kr., po pošti 22 kr. (Se nadaljuje.)

Nadalje priporočam:

(193—1)

Postheft oesterreichisches.

Ein Rathgeber in allen postalischen An-gelegenheiten.

Für den Privatgebrauch und mit besonderer Rücksicht auf den

Handels- und Gewerbestand.

Cena 60 kr., po pošti 70 kr.

J. GIONTINI, knjigotrznica v Ljubljani.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabavanji člo-veškega telesa. gl. vobolu, navalu krvi, otrpnenih u ih, skazenem žolodci, po-maujkanji sinati do jedi, jetrnih in obil-stnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (748—20)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovia v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—88)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njijino stroko spadajoče blago.

(87—36)

LJUBLJANA.

Za franciškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4.

LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskare“.